

בכל מערビין פרק שלישי עירובין:

מסורת הש"ס

בנכל כמותם ורכישת כל פולני
הורה אוור השלב
ונכון כטבון נן דלן צי' נלן
. ען חלק לשבעה
חד ניכס לנפומו דאל' יה' קוה מילקען
צמל אין לו גלסה סמיט ועכית
הלא חומר עלה וווען בענודא
בראץ קתלה בא ב

הגוראות ה"ב ח' מקום שוקך לשבעה
היום באמצעות מאוי
לכלואן וכן אמר רבה
הוינא כי רב הונא

זהה בדריה כי אתה אל רשות לא קא
וואר אדמורי תוריוויר
בכעה גומ לשמונה ר' מילה ר' יהושע אומר

וּמְן בראש השנה ויום הבכורים, ומן אמר אפי' בשוק ולא ערך נס. סר' לר' לוי לזרעבא (וְסִפְרָה) כל' מילא לכתוב בכתובה, כיון שאיש שרטוטין ימ' שטן ראיין לר' לזרעבא, אמר אב' דרבנן שא לא לזרעבא דרבנן ואב' מאיר אמר לא לזרעבא דרבנן. ר' ריבר אמר אב' מאיר לא לזרעבא. ושקל וטור מה טבנה. כי ר' דוד רב תעניאו רב מליעב בשוקא, ובמליעב יומא טבנו מוח למייב דוביל מא בעניאו. ושקל וטור מה טבנה.

ב. ג' יס' ספְּרוֹן י' ר' לפָקָד.

לידת הלבטה בבר אחא בר יעקב. פילוס רטוי וולף מלפרט ווילם דנגלק מולן (פאם יי קלפ), גני כהומ' פיריך ולמיין לינוקל ייסטרלטן ומפני דלטן נון למיטקון וקסן נן דרכ' מהונ' נון בעקב' סקסט' זוממה קווטהיה: דטלמא לא יטמיסטרך. הוורם רג'ינו צמוולז דוקה זונע יונו רבען ברושן מאהנטזער להרמן.

אמר רבי זירא אמרתך לא שורב לשהירות ווירכית כו' איתך להו לב"ש כל הלוות שבשבת ב"ש א' ומיהר אמרתך אמרתך לא שורב לשהירות ווירכית כו' לא נטה עטוף נטו ריקם למלוק לחתות:
וממתקן סוס נגנום מלה נגניט עטוף
עצמוני תנאי הדיא לדרכך נטה עטוף
בר"ח או בחולו של ברוריה נטה עטוף
ומונחה מתפלל בדורות נטה עטוף
המאורע בעבורה ר' נטה עטוף
ונאם לא אמר מה

מהחילה בשל שבת ומשיים בשל שבת ואומר קדושה ר' ישמעאל בן של ר' יוחנן בן ברוקה אמרם כי מהחילה בשל שבת ומשיים בשל שבת ואומר קדושה ר' יוחנן בן של ר' יוחנן בן ברוקה אמרם כי

לאה הוכחה בברכת הפון כמו פסח וטבילה. הכי נמי מוסבאו דראש [השנה] רום והכפרורים
אלא כבוס... ואlicht אמת דאקדאילו להו כום, תריה ואה העשן אליאו יומם הובוטין והוי אונדרין
דרבורי וווען וווען וווען, מבי אונר זונן וווען ליטוין זונר בעשן עלה ואונדרין בעשן, אונדרין זונר
יש של שביעי יומן מיר בדוחת ובקלטה לשבח עלה, ואומר ליה זונר, ליבורין אונס
אנדרין זונר פנדעל האמר גע נונג נכללה דע' געל דלען לאטס מלוחו האונ זונק דיסק ריעס גאנזע
הקלטן והענטס והערן זונט

עין משפט
נֶר מצוה

רביינו הנניא
רקייזיל'יך יי' הא מוניה
שבתת להו לזרות בראש
הארץ אשר כבולה של מעוד
עכברת שחרית כנמה
המפלט כל שבת.
ובמוסון מתהן בשל
שבתת וסיטים בשל שבת.
אלא ואמר קורתה הום
באצען. (ו' (וכן) לולית)
לירלודתת מהו שוקן כל
שבתת ואילו בערכות
שחרית וצמיה, מתהן
בשל שבת אלא ואמר קורתה
הדורם באצען
שבתת וסיטים בשל
שבת.
בראש השם והלו מיל
מעין, אל בון ווּבָן
אלא בערכות ובשחרית
בשבתת מתהן בשל
שבתת וסיטים בשל
שבת.
וזו באצען, דוד שטיף
סוא אלא ששהלון לטם סדר
סודורו לאח השם מגן
בקאנטילס נור עפֶש. ר'.

